

Nuuk, den 3. september 2012

Høringsvar til Inatsisartutlov om ændring af inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven)

I lovforslagets almindelige bemærkninger anføres det bl.a. indledningsvist at *"erfaringerne med råstofloven og dens anvendelse i praksis har været gode"* og at loven har været anledning til en stigning i antallet af meddelte råstoftilladelser. Derudover fremhæves det såkaldte en-dørs-princip som årsag til at olie- og mineralselskaberne er *"generelt meget tilfredse med den nuværende praksis."*

Avataq er dog knapt så begejstret. Især når det gælder åbenhed, gennemsigtighed og etik i råstofforvaltningen har der været betydelige problemer og en-dørs-princippet må betegnes som værende en væsentlig årsag hertil. At tænketanke som Fraser Institute bifalder dette regime er ikke overraskende idet denne institution bekender sig til en markedsfundamentalistisk ideologi og i øvrigt er tæt knyttet til den canadiske olie- og mineralindustri. Det er bemærkelsesværdigt at Naalakkersuisut i så høj grad - både når det gælder råstoflovgivning, men eksempelvis også i storskalaprojektredøgørelsen - udelukkende forlader sig på analyser, undersøgelser, udtalelser etc., som udspringer fra institutioner der befinder sig på den yderste højrefløj hvad angår økonomisk tænkning (e.g. Fraser Institute, Wood McKenzie, PriceWaterhouseCoopers m.fl.).

Et af lovændringsforslagets hovedpunkter er opdelingen af Råstofdirektoratet i en Råstofstyrelse og en Miljøstyrelse for råstofområdet. Avataq har siden den nuværende råstoflovs ikrafttræden den 1. januar 2010 advokeret for en udskillelse af den tilsynsførende/regulerende myndighed fra den licensudstedende ditto. Det foreslås at Miljøstyrelsen for råstofområdet placeres i Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, og at udtalelser og indstillinger angående råstofprojekter herefter vil komme både fra Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for råstofområdet. Avataq konstaterer at der ifølge forslaget kun etableres to nye stillinger i Miljøstyrelsen, hvilket må siges at være skuffende uambitiøst og får denne til at fremstå svag og give hele den organisatoriske manøvre præg af at være udelukkende kosmetisk.

Lovændringsforslaget lægger derudover op til at Råstofstyrelsen lægges ind under Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Avataq har konstateret at den fornyligt afgåede direktør for

Råstofdirektoratet og nu nyansatte chef for Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, nu både skal være administrativ chef for råstofforvaltningen, dvs. olie-, gas- og mineralaktiviteter, samt energiintensive industriprojekter, som for eksempel aluminiumsprojektet. Avataq finder denne magtkoncentration ekstremt uhensigtsmæssig og i direkte strid med udtalelser i medierne fra Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffers side om at man har taget befolkningens bekymring om centraliseringen af magt til efterretning. Både råstofaktiviteter (f.eks. den manglende vilje til at offentliggøre oliespildberedskabsplanen ifm. efterforskningsboringer) og aluminiumsprojektet har været omgærdet af en lukkethed og en høj grad af ensidig (mis)information til fordel for industrien, som ikke er kompatibel med et velfungerende demokrati og som endvidere ikke bør danne grundlag for de vigtige beslutninger samfundet skal tage i den kommende tid.

Avataq skal beklage at vi for nærværende ikke har konkrete forslag til hvordan en miljømyndighed på råstofområdet mere hensigtsmæssigt kunne tænkes konstrueret og implementeret, det sætter vores menneskelige resurser en naturlig begrænsning for.

Inuss. inuull./Venligst

Mikkel Myrup, formand